

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Megjelenik naponként egy — országgyűlés alatt több — nagy regál iven. Előfizetési díj a folyó év hátra levő 6% havára helyben 7, vidéken 8 forint ezüst pénzben. — Előfizetheti Budán, a kiadó-hivatalban (vár, Fortuna-utca, Jalic-ház 132 sz. a' m. k. egyetem nyomdája mellett), Pesten Emich Gusztáv könyvkereskedésében és az ország minden kir. postahivatalainál. — A' szabott díju hivatalos hirdetések és csatolmányok után a' szokott beiktatási és felvételi díjak fizetettek. A' meg nem szabott díjuk hasábsoráért 5 p. kr. vétetik. Mellyekért eddig díj nem fizetett, ezután is díjmentesek maradnak. — Magánhirdetések nem vétettek fel.

Rendeletek.

I.

A' belügyminister előterjesztésére rendelem a' mint következők:

1. Báró Gerliczy Henrik, k. tanácsnok és Fiumében kormányzói első ülnök, dicseretes hivataloskodásának számos éve után, önkívánatára, egész fizetésének megtartásával, nyugalmaztatik.
2. Ugyanott az első ülnök jövődében alkormányzói címet viselven, alkormányzónak Priviczter István neveztetik ki.
3. Ugyanott ülnökül Horhy Mihály kormányzói titkár kineveztetik.
4. Az alkormányzó fizetése 2500, az ülnököké 1200, a' titkároké 800, a' fogalmazóké 600, a' fogalmazó segédeké 400 ft. p.pben állapítatik meg.
5. Jelen rendelet végrehajtásával a' belügyminister és illetőleg a' pénzügyminister bizatik meg.

Budapest, június 10. 1848.

István, nádor királyi helytartó.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

II.

Hadügyminister előterjesztésére, Ó Felsége utólagos jóváhagyásának reménysége alatt a' honvédszázalajhoz őrnagy- és parancsnokokul ezennel kinevezem:

- Az első zászlóaljhoz Pesten Lázár György 33-dik soredi századost.
- 2-dikhez szinte Pesten Cserey Ignác 33-dik számú soredi századost.
- 4-dikhez Posonyban Szász János 2-ik sz. soredi századost.
- 5-dikhez Győrben Horváth Dániel nyugdíjas századost.
- 6-dikhez Veszprémben Szabó Zsigmond 19. sz. soredi századost.
- 7-hez Szombathelyen, Petok Antal 2. sz. soredi századost.
- 8-hoz Pécsen Vitalis Ferenc nyugdíjas századost.
- 9-hez Kassán Vitalis Sándor őrnagy címmel nyugdíjazott századost.
- 10-ikhez Debreczenben Szemere Pál nyugdíjazott századost.
- 3-ik zászlóaljhoz a' kinevezés függőben hagyatván.
- Budapest, június 8-kán 1848.
- István, nádor királyi helytartó

Mészáros Lázár

III.

A' miniszterelnök távollétében Mészáros Lázár hadügyi minister úr javaslatára a' XXII. t. cz. 22. §. értelmében általam ezennel kineveztetnek:

- A' honvédi 1-ső zászlóaljhoz.
- Őrnagy és parancsnokoknak: Gr. Lázár György százados, Századosoknak: Elek Ferenc, főhadnagy; Péterffy Gyula, főhadnagy; Clementis Gábor, főhadnagy; Kosztolányi Móricz, százados; Keresztes Ferenc, százados; Kossuth Sándor, nyugdíjas főhadnagy.
- Főhadnagyoknak: Stojanics Miklós, volt főhadnagy; Asztalos Sándor, volt főhadnagy; Nyitrai József, alhadnagy; Pethő János, alhadnagy; Posta Ferenc, volt hadnagy.
- Főhadnagyi ranggal segéd tisztnek: Schott Frigyes volt hadnagy.
- Alhadnagyoknak: Elekes Ferenc; Babinszky Alajos: Radiczky Eduard, volt őrmester; Péterfy János, őrmester; Rabács János, őrmester; Schulcz Frigyes, őrmester; Tomekovic Lipót, volt hadfi; Mérey Pál, volt hadfi.

Honvédi 2-dik zászlóaljhoz.

- Őrnagy és parancsnokoknak: Cserey Ignác, százados. Századosoknak: Pethő Vilmos, főhadnagy; Bozzó Emánuel, főhadnagy; Ivánka Imre, főhadnagy; Vass Dániel, alszázados; Schott Ferdinand, főhadnagy; Nagy Ödön, nyugdíjazott főhadnagy.
- Főhadnagyoknak: Gresgovic Sándor, hadnagy; Földváry Albert, volt hadnagy; Gsray József, számvevő tiszt; Holmsay Imre, hadnagy.
- Hadnagyoknak: Péterffy János, őrmester; Ujházy Aladár, őrmester; Kabos András, őrmester; Mártonfy Zsigmond, volt őrmester; Puskás Ferenc, volt őrmester.

Honvédi 3-dik zászlóaljhoz Szegeden.

- Őrnagy és parancsnok:
Századosoknak: Mártiny Frigyes, főhadnagy; Zikó János, nyug. díj. főhadnagy; Bobits János, volt százados. Főhadnagyoknak: Dobay Ágoston, hadnagy; Utassy Károly, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Pécsy Ferenc, őrmester, Fodor Imre, volt őrmester; Schneller Ferenc, volt őrmester.

4-dik zászlóaljhoz.

- Őrnagy és parancsnokoknak:
Századosoknak: Nedeczky Károly, százados; Kálmán Lajos főhadnagy; Jeszenszky János, volt főhadnagy
Főhadnagyoknak: Kiss István, hadnagy; Kupics Gusztáv, hadnagy; Farkas László, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Lintner Gábor, huszár őrmester; Reinhard Alvin, őrmester; Kinnach Gusztáv, hadfi.

5-dik zászlóaljhoz Győrött.

- Őrnagy és parancsnokoknak:
Századosoknak: Mauspurger János, főhadnagy; Koroda Dénes, főhadnagy; Görgey Arthur, volt főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Sztankó Soma, főhadnagy és segéd-tiszt; Máriássy János, hadnagy; Bethlen János, volt hadnagy; Daróczy Pál, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Aleman László, volt őrmester; Tiszovszky László, volt őrmester; Sággy Amon.

6-ik zászlóaljhoz Veszprémben.

- Őrnagy és parancsnokoknak: Századosoknak: Nagy Jenő, volt főhadnagy; Klapka György, volt főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Bósányi Kamil, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Szalkay Gergely, volt őrmester; Magyar Erneszt, őrmester; Perczel Pál.

7-dik zászlóaljhoz.

- Őrnagy és parancsnokoknak: Századosoknak: Zinnern Károly, főhadnagy; Rummy András, nyug. d. főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Ihász Dániel, hadnagy; Hutiray Lajos, volt hadnagy; Huszóczy Dénes, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Bayer Antal, volt őrmester; Bán Sándor, volt őrmester; Inkey János.

8-dik zászlóaljhoz Pécsen.

- Őrnagy és parancsnokoknak: Századosoknak: Inczedy László, főhadnagy; Krobáth Ferenc, nyug. d. főhadnagy; Igmándy Sándor, nyug. d. főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Kerkapoly Móricz, hadnagy; Szácsics István, hadnagy; Staudner Károly, volt hadnagy.
Hadnagyoknak: Bonács János, őrmester; Kiss Vincze, volt őrmester; Nagy László.

9-dik zászlóaljhoz Kassán.

- Őrnagy és parancsnokoknak: Századosoknak: Rác Sándor, főhadnagy; Ordody Kálmán, főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Reider Péter, hadnagy; Schenovicz Frigyes, hadnagy; Henkler Henrik, volt hadnagy.
Alhadnagyoknak: Horváth János, volt őrmester; Schötkorn János, őrmester; Hellman József.

10-dik zászlóaljhoz Debreczenben.

- Őrnagy és parancsnokok: Századosoknak: Mihály Károly, főhadnagy; Hrabovszky Róbert, főhadnagy.
Főhadnagyoknak: Földváry Sándor, volt hadnagy; Beúthy György, volt hadnagy; Krivácsy József hadnagy.
Hadnagyoknak: Komáromy György, Szunyoghy Albert, Gyurkovic Imre.
Tolnamegyében a' nemzetőrségnél egy zászlóaljhoz őrnagy és parancsnokul: Perczel Miklós.
Torontálme gyében szinte egy zászlóaljhoz őrnagy és parancsnokul: Rohonczy Lipót, ezimmet kilépett százados.

- A' pesti lovas nemzetőrséghez főhadnagy és segéd tisztnek: Hell János, volt hadnagy.

- A' budai nemzetőrsereg 1-ső zászlóaljához hadnagy és segéd tisztül: Toldy Lipót őrmester.

- A' pesti gyalog nemzetőrség 1-ső zászlóaljához főhadnagy és segéd tisztül: Szabó Albert, 2-dik soredi hadnagy.

Budapest jun. 13. 1848.

István nádor kir. helytartó. Mészáros Lázár s. k.

E' kinevezések köztudomásul kihirdettetvén, egy uttal az illető kinevezett főtiszturak, állomásaik azonnali elfoglalására utasítanak azon hozzátétellel, hogy a' jelenleg Pesten levő ki-

nevezési okleveleket nemzetőrségi és honvédi országos tanácselnöke b. Baldacci ezredes urnál személyesen vegyék fel, a' kül-lakóknak pedig kinevezési oklevelük postán tog tartózkodások helyére küldetni.

Mészáros Lázár h. m.

IV.

Tapasztaltatván, hogy azon szabadsággal, miszerint hazánkban útlevelel nélkül is lehessen bárkinek tartózkodni, sok külföldiek visszaélnék, és a' népnek különféle osztályai 's a' katonák közt a' lánzgás, viszálykodás és bűjtogatás magvait roszlelküleg hintegetik, Budapest városára nézve ezennel rendelem:

- 1) Külföldiek, tartózkodási engedvény nélkül, mely a' városháznál adatik ki, a' városban egy pillantig sem szenvedtetnek meg.
- 2) Minden háztulajdonos vagy haszonbérlet tartozik 24 óra alatt írásban beadni a' házban jelenleg lakó, vagy ezután beszálló külföldi nevét, állapotát és itt mulatása célját. Ennek elmulasztása, esetenként 20 p. ftig terjedhető büntetéssel fog fenytetni, és ha a' be nem jelentett, látítás, vagy bármilyen okból büntetettnek, mint bűnrészes vele együtt fog lakolni.
- 3) Ki tartózkodási engedvényt a' városnál nem kap, a' legközelebbi 24 óra alatt bezáratás és kényszerített kivetetés terhe alatt, eltávozni tartozik.
- 4) A' vasutakhoz és gőzhajó-kiszállónál biztosok állittanak, kik külföldi útlevelel vagy igazolvány és szállásaik helyeinek bemondása nélkül kiszálni nem engednek.

Tartózkodási engedvényért azonban az ilyenek is kötelezetnek folyamodni, mely nélkül itt 24 órán túl mulatniok nem szabad.

- 5) E' rendeletnek szigorú végrehajtásával, sőt általában a' rendnek és esendnek e' rendkívüli események közötti fentartásával a' két város polgármestereivel egyetértőleg és összemunkálva, Perczel Móricz rendőri osztályigazgató úr vezérlete alatt, Hajnik Pál minisiteri tanácsnok, és Pest és Buda városa érdemes polgárai közül Burgmann Károly, Ráth Péter, Tóth Gáspár, Aul József bizatnak meg minisiteri bizottmányképen.

Nekik segedelmére lesz az összes polgárság hazafiai támogatása, és így a' rend által mentve lesz a' város, mentve a' haza, mentve a' szabadság.

Budapest, június 12-kén 1848.

Szemere Bertalan,

belügyminister.

V.

Körlevél

a' magyarhoni megyék városok és kerületekhez.

Bizonyos tudomásom szerint a' panszláv törekvések hazánk több részeiben honarúllási irányban merülven fel, 's vétkes propagandájukat a' tót ajku lakossággal bíró megyékben 's városokban küldönczeik által izgatolag terjeszteni merészelnék; Ámbátor megvagyok győződve, hogy illy merények megzabolázására az illető hatóságok hazafiai tisztök szerint kellően intézkedtek;

Mindazonáltal, hogy illetén rendelkezésük sikere különösen a' külme gyei küldönczök irányában annál biztosabb lehessen, szükségesnek tartom az átutazó és kebelünkben bár csak ideilénesen is tartózkodó idegenek irányában az útlevelek kimutatása felett gyakorlandó szorgalmas ügyeletnek szoros meghagyása mellett még, e' jelen körülmények között, az útlevelek kiadását szigorúbb korlátok közé szoritani, 's e' tekintetben rendelem 's illetőleg utasítom Önöket:

Miszerint mielőtt az útleveleket kiadnák, az ezekkel ellátatni kívá óknak jelleme, korábbi magukviselete 's járatuk célja iránt előleges szigorú vizsgálatot tétetvén, olly egyéneknek, kikre a' panszlav érdekbéli utazás gyanúja a' legtávolabbról is alkalmazható, az útlevelel kiadását minden kivétel nélkül megtagadni a' haza iránt tartozó szoros köteleességüknek ismerjék.

Budapest, június 8-kán 1848,

Belügyminister
Szemere Bertalan.

A' belügyminister kedves köteleességének ismeri tudatni, hogy a' győrvárosi hölgyegylet a' haza oltárára, Hinár János úr által, 1074 p. frt 3 kr. küldött be.

Ó fenségénél június 13., d. u. 2—6-ig minisiteri tanács tartatott, mellyben Csernovics Péter királyi biztos is részt vón.

A' honvédelmi eszközök megszerzésére Kistelek (Csongrád) lakosai által szerkesztőségünknel következő adakozá-

Egy erdélyi oláh küldöttségi követ Moldován a bécsi hivatalos lapban felszólítást közöl, mely a balásfalvi gyűlésnek méltó melléklete. A felszólítás egész terjedelmében következő:

„Az erőszakosan kimondott egysége Erdélynek Magyarországgal.

Az Erdélyre nézve oly fontos nap, 1848-diki május 29-dike már a történet tulajdona. Szükség, hogy ezen nap, s ennek csodaszülte a maga valódi meztelen alakjában állíttassék a nemzetek szeméi elé. Ezen nap, melyen a kibékülés ünnepét ünnepli, kézzorítást s testvéri csókot váltani kellett volna, úgy jelent meg, miszerint a világnak még egyszer megmutassa, mikép gúnyoltatnak Traján fiai Erdélynek többi lakosai által! Azon pillanatban, midőn a mélyen sértett lakosok két harmada minden jogtalanságot, és gyalázatot, melyet őt a másik harmadrész illette, feledékenységbe süllyesztvén, megakará mutatni a világnak, miszerint ő nemcsak a türésben, hanem a bocsánatban is nagy, miszerint a románok az emberiség fölülvélvő testvériséget felfogták, és szívesen elismerik, hogy az eltűnt gyalázat egyedül az elmúlt átkos idők esztelenségének tulajdonítandó; azon pillanatban — mondom — a románoktól ezen kintzolt polgároktól, kik a földmívelést, a marhatenyésztést és a bányamunkát, — tehát a jólét főforrásait, ez országban annyit avatottsággal ülték a jogok legszentebbike a „nemzetiség“ megtagadatik! A román csak kért ott, hol ő mint többségben levő egyenesen követelhetett volna, — ő nem akarta az emberjogok szentségét, a szabadság és egyenlőséget megsérteni, ő hazájának jó és rossz sorsa iránt kívánt polgártársaisal értekezni. — Halljátok tehát nemzetek, bármilyen nyelven beszéltek, és bámuljatok a megsértett emberjogok!

1848-iki május 15-én szabad ég alatt, a világ színe előtt, kezét istenhez emelve fel, esküdött a román a legszentebbre, mit ember embernek adhat, embertársai szeretetére, s ennek alapján a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget, s mint ezeknek védpajzsát Ferdinánd fejedelem és ennek családja iránti sérthetetlen hűséget szentül fentartani ígérte. Magasan lobogott a láng a román keblében s valamin az arany a tűzben minden salaktól megtisztulva fényes érzettesté alakul, hasonlóul olvadtak Traján fiai is egy testté, egy oszthatlan nemzetté; és felemelve fejt komoly melótossággal kiáltá ki nemzetének oszthatatlanságát. Mint ilyen szölvét ezen egész nemzet az erdélyországi társnemzeteket, miszerint őt testvériük ismerjék el, s az 1848-diki május 29-én tartandó országgyűlésen minden tárgyak felett vele mint valódi kiegészítő részzel közértelemmel tanácskozzanak; mennyire azonban a három nemzet a román nemzet nélkül valami határozatot hozna, azoknak érvényessége ellen ünnepélyes óvatást tön. Ezen felszólítást folyamodás alakjában az országos rendek elébe egy küldöttség volt elviendő. — Valljon ezen tárgy az országgyűlésen tanácskozási alá vétetett-e? Arról hallgatnak az erdélyi tudósítók. Meglehet, hogy az országos rendek egy millió négyszázezer ember kérelmét tanácskozási sem méltatták; minden esetre az egész világ itélőszéke előtt el kell ismerni a román nemzet azon jogát, miszerint az ő hozzájárulása nélkül kimondott unio ellen óvatást teheszen.

Hogy az országgyűlésen jelen volt néhány román az unióban megegyezett, sőt ezt s ennek pártolói áldotta, az az egész román nemzet akaratának irányt nem adhat, s ezen férfiakat csak félelem vagy más tisztátalan indulatok tántoríthatják el kötelességük ösvényéről; ők csak átadásra végett küldettek a román nemzet azon jogon alapult kívánságának, mely a testvéri nemzeteknek jog-, szabadság- s egyenlőségérti érverését megkettőztetendé! — Ezen kívánat nem teljesítetett, az unio az oláh nemzet befolyása nélkül kimondatott, s ő felsegéhez szentesített végett Innsbruckba futár által elküldetett. — Azonban Innsbruckban egy román küldöttség van, mely fejedelmünköt kérésre teljesítést várja. Hü bizalommal várják a románok, hogy Ferdinand atya, ki gyermekeit egyenlő szeretettel védi, engedni, tünni nem fogja, hogy a népjogok szabad hatásának korában ily borzasztó barbár módon érje az oláh nemzetet a halálos döfés.

Ti pedig magyarhoni minden nemzetiségbeli testvérek, hiszitek-e, hogy a Corvinus fiai, kik a nehéz csaták korszakában a barbár hüllámok rohamai ellen mint ronthatlan töltés sziklaerősen állottak; kiknek bátorságán azon időkben, midőn titeket jaitok, véretekül megfosztani, nőiteket, gyermekeiteket, sőt gondolataitokat is rabláncra fűzni szándékoztak; a kiknek bátorságán s kitartásán, — mondom — a barbár dűhe is megtörtött; hiszitek-e, hogy férfiak, kiknek akaratát szilárd mint gyémánt, s tiszta mint arany, meg sem hallgattatván, hozzátok meleg vért hozdának? A delectit akár mikép forgassátok, a népek delectitje — a nemzetiség — örökké megtartja irányát. Gondoljátok meg, mi magasatos, mi szép és nagy dolog 1.400.000 emberrel szabad férfiaként szövetezni; ellenben a titeket annyira nemesítő emberszeretettel, minő ellentétben állana, ezen férfiakat magatokhoz bilincselni. — El ezen gondolattal, tisztsátok tova, az gyaláz titeket, gyalázza a szabadságot és az emberiséget. — Mondjátok meg dáciai testvéreimnek, hogy ti csak úgy kívántok velők szövetezni, ha ez az ő szabad szent akaratok. Bécsben, június 8-dikán 1848.

Nem közelhetjük e proclamatiót a nélkül, hogy mind erre, mind a lapjaink 3-ik számában közölt szerb proclamatióra vonatkozólag néhány észrevételt ne tegyünk.

Nem védelmére szólunk a magyar nemzetnek, mert ennek jó ügye és igazsága érzetében védelemre nincsen szüksége.

De szólunk azért, hogy a közvélemény az előtte fekvő adatokat egybevetvén, e minden esetre csodálatos jelenetek kulcsát megtalálhassa.

Nevetségesekké tennők magunkat, ha a magyar nemzet történeti jogát Magyarország földéhez bezonyítani akarunk; mert hiszen e jogot nem vonta még s nem vonandja kétségbe senki, ha egyébiránt a magyar elég erős és eltökélt lesz e jogától magát sem ármány sem erőszak által meg nem fosztatni.

De itt sajátlag nem is a „jog“ kérdése forog fen; hanem fenforog ama kérdés. Valljon mi által idézte a magyar magára e mindenfelől nyilvánuló őszinte vagy tettetett ellenszenvet?

E kérdést legjobban megfejtji az, ha e mozgalmak természetét vizsgáljuk.

Ha e mozgalmak ilyl vészes alakban akkor merültek volna fel, mikor még az egy oldalú törvény a nemzet egyik osztályát minden javakkal elaraszította a többi osztályok rovására, mikor egy igazságtalan társasági állapot nyugozta le a milliókat; akkor e mozgalmak megfoghatók lettek volna.

De e mozgalmak most tűnnek fel legélesebben, midőn a társasági betegség, úgyszólván, egészen orvosolva van, s midőn a magyar testvéri karokkal ölette magához honfideit, hogy legyenek szabadok, mint mi, s a régi fájdalom helyett büszkeséggel és örömmel vallhassák magukat a magyar haza fiainak.

A forrást tehát, melyből e mozgalmak erednek, hasztalan keresnők a nép socialis helyzetében, mert e helyzet a martiusi napok óta a leggyökeresb forradalom nem keresztil, melyet a polgárisodásban elmaradt népek történetei felmutatnak.

E felett a magyar faj — úgy látszik — teljes mértékben ismeri is becsét újabb nyerevényeinek, s azokat teljes mértékben élvezi, s e mellett a csend és közbátorság soha még szilárdabb lábón

nem állott, mint áll most azon vidékeken, melyeken a magyar nép tisztán és keveretlenül lakik.

Ha tehát a szerbek és erdélyi oláhok anyagi elnyomás ellen panaszkodnak, ez nem egyéb ürügynél, mely alatt egészen más czélok rejlenek.

A törvény nem tesz különbséget a haza gyermekei közt, hanem egyaránt részesíti mindnyájokat a politikai és polgári szabadság jótéteményeiben.

És ime a szerbek mégis panaszkodnak, ámbár velünk törvény előtt minden tekintetben egyenlők; az erdélyi oláhok pedig azt kéri, hogy az unio az ő beleegyezésük nélkül ki ne mondassék, ámbár az unio által minden társasági sérelmeik rögtön orvosolva lennének.

Avagy talán nemzetiségi tusa-e ez, mely nemesb szabadságleit átmenetünk hajnalát eludoklja?

Ez hihető volna, ha fegyverben látnók a külön népfajokat egymás ellen. De a kölcsönös nemzeti ellenszenvnek — noha például az oláhok és szerbek közt régi és alapos gyűlölet uralkodik — legkisebb nyomát sem látjuk.

Ellenben valamennyit pánczéban látjuk a magyar ellen, s ez a jelen mozgalmak legkitünőbb vonása.

Avagy talán kisebb oka lenne-e például az ugy nevezett „dákrománok“ a szerbtől féltett nemzetiségét, ha ez volna uralkodó, mint a magyartól?

És megfordítva, a déli szláv, ha az oláhok valamiképp nemzeti önállásra vergődének, őszintén ölelné-e keblére „szeretett oláh testvéreit“?

Nem, ez épen oly kevésbé nemzetiségi mint socialis tusa. Mit kíván Jelachich? Mit kíván a horvát-illir párt?

Azt kívánják, hogy a martius előtti status-quo helyreállításék; ily feltétel alatt a bán hajlandó Horvátország törvényes viszonyát Magyarországgal megújítani.

És az erdélyi mozgalom élén kik állanak?

Azok, kik eddig az oláhok emancipációjáról, s általában socialis reformokról mit sem akartak tudni.

Brassó, Medgyes, Segesvár, erélyesen az unio mellett voltak, míg Bécsből izgatók nem mentek le, kiknek árnányait azonban Erdély lelkes fiainak józan értelme meghusítottá.

Mindezek után hol kell e mozgalmak kulcsát keresni, minden józan ember könnyen eltalálhatja.

Németország.

Frankfurt, jun. 6. A szövetséggyűlés tegnap üléseben Wrangel tábornagy jelentése, a német seregnek Jütlandból és Schleswig egy részéből visszavonása felől adatott elő, s a holsteini követ indítványt tett, hogy a háborúra felhív 10-dik szövetségi hadsapat teljes illetékének elkészt megérkezése következtében a szövetségi seregek egész illetékéjéig való kiállítására kellő szabályok tétesenek. A szövetségi gyűlés elhatározta a bajor követet, és a hadi biztomány elnökét biztosokul az illető kormányokhoz küldeni, hogy hely színen vizsgálja meg, vajjon és minő körülmények állnak a szövetségi köteleesség teljesítésének ellene, s azok mellőzését lehető leggyorsabban eszközölje. Wrangelnek további utasítások iránti kérelmére, a fenebbi rendelet, s az a szerint várandó gyors megerősítés tudtuladása mellett, válaszlatot, hogy a szövetségi gyűlés előt semmi politikai okok nincsenek, melyek a mondott országreszekbe a hadseregek visszahelyezésére nézve ellenállnak, s hogy Wrangel tábornagy Schleswignek a dán hadsereg által újra megszállt részét megszabadítani tudni fogja.

A nemzetgyűlés jun. 5-dikei tanácskozási az eddigiek közt legértelmesebb volt. A napi rend megkezdése előtt egy sürgősen elismert indítvány jött szóba, mely a német hadseregek egységes organizációját, s a területiális kormányok önkényétől függetlenítését kívánja. Ez indítványhoz több más hason értelmű járult, különösen egy, mely a német védsereg jelen állásának, s az ez iránti javítások módjainak vizsgálatára késedelem nélkül katonai választmányt kinevezést sürgeti; egy másik, mely a kinevezendő választmányra egyszerűsmond a népfelfegyverzés végrehajtását is bízati akarja; egy harmadik, mely egy fővezér kinevezésének szabályait illeti. Az első indítvány előadója a schleswig-holsteini ügy nyomoru állására is hatkozik, mely Hannovera s Oldenburg azon késedelmesége által, miszerint hadsapatokat teljessé tenni vonakodtak, oly sajnós fordulatot vett. Felhozott, miszerint a nemzetgyűlésnek szükségképp közbe kell lépni a német hadügyre nézve, mert az most roz kezében van. A nemzetgyűlésnek cselekedni kell, hogy Németországot azon helyzetbe tegye, miszerint külső s tán belső ellenségeinek is erélyvel ellenállhasson. Az állandó katonaságot azonnal el nem törülthetni ugyan, sőt inkább mindenki elismeri annak fentartása szükségét, azonban szintolly szükséges, az egész népet fegyverfogóvá tenni, s a hadsereget a népből egyszóval meg kell hozni. Teichert berlini örnagy előadja, miszerint, a porosz katona is ohajja az egységet, részt akar venni a jogokban és szabadságokban, melyek más osztályoknak ígértetnek vagy már megadtak: Őt eddig csak a királyhoz kötelezi esküje, s ha ez esküt szentül megtudja tartani, ebben kezeség van, miszerint az alkotmányra, vagy minden más hatóság iránti engedelmességre teendő esküjéhez is, mihelyt azt letette, megtörhetlenül hű lesz. A bizalmatlanságnak a hadsereg és a polgári állapotok közt meg kell szünni, s meg is fog szünni, mihelyt a hadsereg elintezése valóban népszerű leend. Azon okok közt, melyek a népfelfegyverzés mellett felhozattak, felhozott az is, miszerint a népet a fejedelmi önkény ellen védeni kell, nehogy ennek ellenében bármikor is úgy járhasanak a népek, mint a sváb katona a 30 éves háborúban, ki midőn aludtában az ellenséges csatár már fogolylyá tett, akkor szölvét fel: eggedd csak előbb kézhöz fognom fegyveremet! — Sürgősen ismertett és illyenül tárgyalattott egyszersmond azon indítvány, hogy a cseh választási ügyekre választmányt nevezessék ki, mely választmányra egyszerűsmond azon rendszabályok hozatala is bízassék, melyek által a német nemzetakarunkat Csehországban nyomaték eszközöltessék. Előadattak azon csehszövények, melyek által a választásokat Csehország legnagyobb részében akadályozták. Azt hiték el a néppel, miszerint Frankfurtból protestantismusra akarják őket téríteni, új császár szándékoznak rájuk kényszeríteni, őket új adóval terhelni; holott ha nem választanak, akkor a frankfurti határozatok által nemis lesznek kötelezve. Neumann bécsi követ különösen kikelt a cseh védelmére, s a szóban forgó választmányt kinevezése ellen hosszasan okoskodott. Férfias szavakkal állt fel ellene Arndt, intő szózatot emelvén amaz asszonyi érzékenység ellen, mely csupa merő emberiségi szempontokból a legszentebb nemzeti érdekeket elfelejti. Mi lesz abból, mondá, ha minden népek, egy nép minden töredékének, mely a német határok közt lakik, önálló életet adunk! Mit mondana Franciaország, ha a bretagnei, a baszk; a provençalei, népisége nevében, álladalmi elválast igényelne az anyaországtól? Miután a gyűlés egy választmányt kinevezését a cseh ügyekre nézve elhatározá, az indítvány második részét, a választmányt az iránti megbízatását, hogy rendszabályokat alkosson, melyek által a német nemzetakarunkat Csehországban érvény szerzesék, elmellőzte. Azon javítási indítvány, miszerint a választmány módokról gondoskodjék annak megakadályozására, nehogy a nevezett tartományok Németországtól elszakadjanak, mint leheltséget tárgyzó, szűkkeblű s félnék, elvetetett. — A napi rendre átment gyűlésnek első tárgya volt a választás-vizsgáló választmány jelentése azon

akadályok felől, melyeket Scherpenzeel limburgi követ saját választása ellen felhozott. E jelentés a limburgi követeknek a nemzetgyűlésben azonnali székfoglalását javasolja, s Limburgnak Holland iránti statusjogi viszonyait illetőleg a vizsgálatot és eligazítást a népjogi kérdések felőli választmányhoz utasítja. A választmány azon kifejezése ellen, mely szerint Limburgot a német szövetség és egyszerűsmond Németalföld alkatrésznének nevezi, óvást emelkedett ugyan; azonban a nemzetgyűlés a választmányi javaslat mindkét részét legnagyobb szötvöbbséggel elfogadta. — Most a poseni választmányi ügyek vizsgálatára kinevezett választmány jelentése került szönyegre, mely szerint 1) a poseni követek törvényesekül elismertettek, s így a gyűlésbe becsatátassuk kimondandó; 2) a véghatározat követi minőségük felől elhalasztandó, míg Posen német részének a német szövetségbe bekeletetése jogszertisége iránt felmerült kérdés el fog intézteni, mi a népjogi választmány által lesz előkészítendő. E két pont felett élénk vita keletkezett, míg végre a gyűlés az első pont feletti szavazást egyszerűsmond felelősen tartálta, s így elkerülte azt, hogy a poseni követek helyzetét bármilyen módon rendkívülinek tekintse. A második pont elfogadott.

A jun. 7-dikei ülés elején a prágai ideiglenes központi bizottmány által a szláv gyűlés elé terjesztett program külön nyomatokban osztatott szét. Erre nézve a választmány gyors jelentése a központi hatalom felől sürgettetett. Az említett program Németország egységének és a nemzetgyűlés határozatainak egyenesen oda veti a kesztyűt. Most tehát rendén lenni tartják, komolyan fellépni, s a cseh törkéveknek szükség esetében fegyverrel is ellenállani. A vita e tárgyakban hosszú volt, melynek eredménye, miszerint választmány nevezessék ki, az osztrák-szláv kérdés felőli véleményadásra, mennyiben a német szövetségi országokról van szó.

Jun. 5-dikén közel ötven személyből álló küldöttség jelent meg Schleswignek a dánok által újra megszállt északi részéből. A küldöttség azonnal a szövetségi gyűléshez járult, mely rá estve tüstint ülést tartott, melyben, mint mondatik, a küldöttség szóval adott felvilágosításokat. — A demokratái bal oldal nyilatkozatához a frankfurti lapokban a bal centrum hosszán fogalmazott teljesen szabadelvű programjának vázlatát jelent meg. — A végrehajtó hatalom megakadályozására teendő indítványok vizsgálatára kinevezett választmány 5-dikén ismét sokáig ült együtt. Többsége egy, Ausztria, Poroszország és a többi német álladalom által kinevezendő, három tagból és egy birodalmi miniszteriumból álló, végrehajtó hatalom mellett nyilatkozott. A kormányok hozzájárulása a bal oldalnak ellenére van, s ez okból a választmány kisebbsége azon indítvánnyal áll készen, hogy a végrehajtó hatalom a birodalmi országgyűlés által választandó egyetlen embernek adassék kezébe, ki aztán maga választaná miniszteriumát. A bal oldal az indítványhoz egészen csatlakozott, s általában szilárdul; s mert tudja mit akar, biztosan lép fel, s épen nem mond le a reményről, miszerint a választmányi többség triumvirátusai javaslata felett győzedelmeskedni fog.

Berlin, jun. 4. Camphausen miniszterelnöknek azon régebben tett nyilatkozatát, miszerint a legközelebbi multnak eseményei által hatalmas átalakulás hozott ugyan létre, azonban még sem történt a multtal teljes meghasonlás, a demokratái párt úgy értelmezte, mint a revolutionnak és következeéseinek megtagadását. Ez okból nagy demonstratiót tartottak szükségesnek ellenkező irányban, s egy kerületi clubban nagy ünnepélyes búcsújárás indítványoztak a martiusi hőskötetőjébe. A kíséret iránt ma delután egy választmány által az egyetemben előtanácskozási vála tartandó, s minden clubb meghívott, hogy benne küldöttségek által részt vegyen. A nemzetgyűlésben indítvány tétetett, hogy ez is mutatná ki rokonszenvét küldöttség kinevezése által. A polgárorség ideiglenes kormányzója kihirdette, hogy az örség mint testület a menethez semmiképp se csatlakozzék. Azonban falragasok által fellevén a nép a csatlakozásra szólva, összegyűlt a gyászmenethez mintegy 30.000 ember, mely azonban a legnagyobb renddel vonult végig az utcákon. A temetkezés helyen számos eleuk szónoklatok tartattak, s a delután 4 órakor indult menet esti 8-kor kezdett a városba visszatérni. E demonstratió legkisebb zavar sem történt, legkevesebb pedig kiáltott ki köztársaság, mitől némmelylek tartottak. — Jun. 4-kén érkezett ide Arago Párisból. Ugy hiszik, hogy a francia köztársaság felhatalmazott miniszterül fog több kinevezeteni.

Posen, jun. 3. Itt minden a szomszéd Lengyelországból vett hírek rendkívül harciasan hangzanak, s többé nincs kétség benne, hogy az orosz hadsereg fele jelenleg Lengyelországban és Litvániában van összpontosítva. Itteni hítelek kereskedők, kik sok ügyvel bajjal engedélyt kaptak Paskewich hgtől a határon átlépni, az ottani orosz haderőt 300.000-re teszik. — A lengyelek itt folyvást emlegetik, hogy a népesség nagyobb száma lengyel, mért is a városbátóság utóbbi napokban hivatalos számbavételt eszközölt, mely szerint a németek száma tetemesen felmulná a lengyeleket.

Franciaország.

Páris, jun. 4-én. Azt állítják, hogy Portalis és Landrin köztársasági ügyvédek, kiknek Blanc Lajos vád alá vétele iránti megkevényése a nemzetgyűléssel közöltetett, a tegnapi ülés után, melyben a nyomozásrai felhatalmazás megtagadott, hivatalukról lemondásukat az igazságügyminiszterhez beküldték.

Ugyanazon ügy vizsgálatával megbízva volt választmányának előadója s álladalmi altitkár Favre szinte letette hivatalát.

Azon választmány, mely a közhivataloknak a képviselői megbízással férhetlenségét, s a képviselők nyugdíjainak a hivatalnokai fizetéssel halmozását illető különféle törvényjavaslatok megvizsgálása végett küldetett ki, bevégezte munkáját.

A férhetlenség elvét, mellyel fogva a közhivatalnok az alkotmányzó gyűlésből kizáratának, általános értelemben nem fogadta el azon indokból, mert ez által közvetve ugyan, de valódiilag néhány képviselő is kizáratnék. A többség ezen indítványt a választói jog közvetett sértésének, inkább a függés mint a függetlenség eszközeinek tartá.

Azon indítványt is, miszerint azon hivatalnokok, kik képviselőül választatnak, ebbeli működésük ideje alatt hivatalaikban helyettesek által pótolassanak, hasonlóul elvetette a választmány; ugy vélekedvén, miszerint elég lesz a jövő alkotmányra nézve a férhetlenség elvét, az alkotmányzó gyűlésre nézve pedig a választók általános jogának tiszteletben tartását nyilvánítani.

Megtiltja a nemzetgyűlés minden tagjainak a mennyire közhivatalnokok, előlegezést felvenni, ha pedig nem azok, hivatal vállalniok nem csak az alkotmányzó gyűlés ideje alatt, hanem egész az új választások utáni korig. Semmiféle hivatalnok az ülés ideje alatt más fizetést nem hód, mint képviselői díját. A nyugdíjakat azonban mint szerzett tulajdont, s tét szolgálatérti törvényes jutalmat nem bántotta a választmány.

A fentebbi szabály alól a miniszterek, álladalmi altitkarak, a rendőrpresés, a párisi maire, a szajnai nemzetőrség főparancsnoka, és a párisi feltörvényszék főügyvéde részére kivételt tett a választmány. Ezen hivatalokkal járó fizetéseket azon képviselők húzzák, kik a hivatal betöltik, azonban képviselő díjuk megszünik.

A gyűlés tagjait rendkívüli s ideiglenes küldöttséggel akár bel-akár külföldre meg lehet bízni. Ez esetben a működésük után járó fizetést húzzák, de képviselő díjukat elvesztik.

Páris, jun. 5-én. Az utcák között következő proclamatio olvastatott fel: „A párisi maire valamennyi városnegyedek maireihez. Polgárok! A kormány kénytelen volt a népcsoportokkal foglalkozni, mik néhány nap óta a város különböző részeiben történtek. Ezen csoportozások elosztására, hol a közlekedés megszakított. — ennek visszaállítására parancsok adtak. A köztársaság államhatalma csak fájdalommal folyamodik keményebb rendszabályokhoz, teljes bizalmát helyezi a népek ép értelmébe; ennek jogait tiszteli s azokat szükség esetében a reactio minden kísérletei ellen védi. Azonban mennél inkább el van határozva fenntartani a szabadságot, annál szorosabb kötelességeül ismeri meg nem engedni, miszerint a szabadság lázító hasznátalan bujtotás által veszélyeztetés, mely csak rendtelenséget idézhetne elő, s mit néhány praetendens bérencz szolgálva együtt arra használhatna, hogy a békéltetés s anarchia magvait vesse el. Mielőtt azonban ezen rendszabályok szigorú éreztetné, kötelessége a városi hatóságoknak a népet erről értesíteni és inteni. Fordítsák tehát önk hivatalku befolyását közvetlenül az ol-talmukra bizottak visszatartására, nehogy ezek merő kíváncsiságból neveljék az utcákra alakuló csoportokat. Ezekből semmi jó sem származhatik; a belőlök eredő káros következményt önk szintegy jól tudják mint én. Azon csoportozások mindenkit némi féltékenységen tartanak, mi az üzleteket megcsökenté. Semmiféle üzlet sem lehetséges bizalom nélkül; bizalma pedig mindaddig senkinek sem lehet, míg fejenye a veszély. És kik a crisisnek közvetlen áldozatai? . . . A munkások maguk, kiket az üzletek megakadása kenyeriktől foszt meg. A munka érdekében tehát a rendet védeni, a közszendet biztosítani, s az iparüzlet számára a bizalmat visszaállítani szükséges. A népeség roppant többsége kívánja ezt. Legyenek önk ennek organuma; intsek a gondatlanokat; a bűnösöket bizonyára elérendi az igazság karja. Páris jun. 4-én 1848. Armand Marrast.

Páris, jun. 5-én. A nemzetgyűlés mai ülésében, mint előre tudott, felszólítások intézettek a kormányhoz s különösen az igazságügyminiszterhez a Blanc Lajos elleni nyomozási kéret tárgyában. Portalis, Landrin ügyvéd, és Favre álladalmi altitkár lemondásáról a gyűlés már értesülve levén, ez által azon felszólítások még fontosbakká váltak.

A végrehajtott bizottmány mindjárt a tárgynak első kezdetében saját szempontjából indult ki. A vizsgálat tudnikk a 15-dik májusi merény következtében megkezdettvén, a nyomozó bíróság egyszerre

azt látta, hogy a gyűlés egyik tagjának sérthetlensége elháríthatlan akadálykép áll előtte. Az eljáró bírósági tagok miután eleinte ezen képviselőt tanúképp hallgatták ki, azt hitték, miszerint őt tovább csak mint vádlottat fogják kikérdezhetni; mert meggyőződésük szerint, akár alapos volt légyen ez, akár nem, Blanc Lajosnak ezental nem az volt kötelessége, miszerint mások tényeiről tanuskodjék, hanem hogy tulajdon személyes eszelekményeiről magát igazolja. Ezen kívül ők a törvénykezési kérdés mellett politikai kérdést is láttak, mit szerintök magának a kormányknak kellett megoldani, — ennek tehát a kérdést elébe terjesztették, az igazság kiszolgáltatásnak jogait fenntartván. A végrehajtott bizottmány kötelessége volt a vétkességnek elébe terjesztett jeleiből semmi előleges következtetést nem vonni, s a törvényes eljárást politikai okok miatt nem akadályozni, egyszersmind, miután egy képviselőben a gyűlés kiváltásai az eljárást akadályozták, ezen kérdést mint egyedül a gyűlés illeték, ugyanennek bírósága alá terjeszteni. Ezt a végrehajtott bizottmány teljesítette. Garnier-Pagès a végrehajtott bizottmányt ezen eljárását az ülésben védelmezte. Szerinte egy bizottmány szerepét e kérdésben tulajdon helyzete jelölte ki, minél fogva kötelességében állott az igazságszolgáltatásnak szabad tért engedni, a végrehajtott bizottmány a részrehajlatlanságot semmiben sem sértette volna, ha eljárásának elveit e tárgyban a vita előtt világosan előadja, mint azt ma Garnier-Pagès által levé. A folytonos kételyt, melyben a gyűlés ingott, illy rövid felvilágosítás eloszlatandó.

Azonban még a végrehajtott bizottmány, a részletekben elkövetett hibája mellett is a főelvet megtartá, az igazságügyminiszternek gyűlésbeni eljárása, adott felvilágosításai daczára sem látszott oly egészen világosnak. Mindazokból, miket a gyűlésben mondott, az látszott következni, miszerint a nyomozási kéret iránt adott szavazata ellenkezésben állt azon kérelmet előterjesztő tisztviselőkhez intézett szavaival, s irányukban viselkedésével. Portalis és Landrin a szöszékről azt bizonyíták, miszerint azok után, miket nekik Cremieux, mondott, azt kellett vélnök, hogy vele egy uton járnak, midőn Blanc Lajos ellen az eljárást megkezdik. Ebből Cremieux s ezen neki alárendelt tisztviselők között zajos felelőseket keletkezett. Minek következtében Cremieux azt nyilvánítá, miszerint ő nem csak ministeri hanem képviselői tisztét is leteszi.

Ezután Favre mondta el vadjait a szöszékről. Utána Flocon a ministerek e kérdésbeni szavazatáról némi felvilágosítást adván, a gyűlés napi rendre tért.

Nagybritannia.

London jun. 2-kán. Dublinban a rendőrség az „United Irishman“ egész nyomdáját lefoglalta. Barátai azt hirdetik, hogy mielőtt egy új hírlapsajtót előállíthatnak, azonnal ugyanazon szellemű új lapot „The Irish Felon“ indítandnak meg.

Több helyen, különösen Manchesterben, Leedsben, sőt Londonban is a chartisták gyülekeztek s menetek által folytonosan demonstrálnak, mindazáltal eddigelé veszélyes kihágások nem történtek. Leedsben a katonaságnak kellett beavatkozni, miután egy chartistasereg törvényellenes fegyvergyakorlatok miatt letartóztatott néhány egyént a fogságból erőszakkal kiszabadított.

A hajózási törvényeket illető ministeri javaslat sikeréhez, mint a parlamentben lassu szorgalmaztatásából látszik, nem sok remény van. Május 30-káig, mint a „M. Herald“ megjegyzi, ezen törvények megszüntetéséért csak 9 kérelmezés 2,268 aláírással ellátva adatott át az alsóházban, ellenben 91 kérelmezés 32,908 aláírással azoknak fenntartásáért, világos jeleül, mikép vélekedik e kérdésben a nemzet többsége.

Mig a whiglapok azt hiszik, miszerint az angol-spanyol bonyodalomnak fővezélye Palmerstonra nézve megszűnt, addig a „Standard“ azon reményét fejezi ki, hogy ezen ügy Stanley lord kezében, a külügyministert megdöntendő. Csak sajnálni lehet, ugymond, hogy Palmerston lord álarczát még fél év előtt le nem tépték.

A Boulogne-Amiens-i vasut részvényeseinek a London Tavernben tartott gyülekezete érelyes óvatot határozott a francia nemzetgyűléshez, azon pályának az álladalom költségén történendő megváltása ellen. Ezen óvásból 6710 részvény birtokosa csatlakoztak, mig azon rendszabály mellett csak 10 részvény birtokosa szavaztak. E tárgy felett heves vita foly a „Presse“ hasábjain.

Olaszország.

Olaszthoni tudósítások szerint minden halomról ágyudörgés, egyházakban ünnepies isteni tisztelet, utcákban a városi őrseregek legnagyobb díszben, este a házakban kivilágítások s mindenütt és minden helyen öröm és éljenzések vannak napirenden. Milanóban, Turinban, Genuában s tán majd minden városban nyugati Lombardiában és Piemontban, mióta Peschiera megvételének és a Goito melletti ütközetnek híre terjedt.

HIVATALOS HIRDETESEK.

Idéző végzés. (3-3)
3106. A hajdukerület részéről, Fülöp Péternek, ki nejét böszörményi lakos Bodnár Mariát hűtenül elhagyá, megjelenési határidőül folyó évi szeptember, october és november hónapok első napjai tűzettek ki. Mi is ezzel országzerte közhírré tétetik.

Megsemmítés. (3-3)
138. Temes megye részéről, néhai Bilski Jánost keresőleg, Jankovics Jakabot pedig szenvedőleg illető, 1000 vftórról szóló s 1827-ik évi július 29-kén 1854 sz. alatt betáblázott s kifizetett, eltévedt kötelezvény, azon megjegyzéssel köröztek, hogy ha egy év és egy napi határidő alatti, magát iránta senki sem jelentené, meg fog semmítetteti.

Köröztetések. (3-3)
3093. Krassó megye részéről, Kovács Annának, mint néhai Ürményi János egyik hagyományosának, vagy örökösének holléte nem tudatván, 3979 vft 51 $\frac{1}{2}$ frnyi örökségük felvételére, megjelenési határidőül, egy év és egy nap tűzettek ki, azon megjegyzéssel, hogy azután a kérdéses örökség a többi hagyományosoknak fog kiadani.

Megsemmítés. (3-3)
3020. Zemplin megye részéről ezzel közhírré tétetik, miszerint Trauttenberg Miklósnak eddig zárgondnoki kezelés alatt volt szatuniki részjószágoskájá ezutána ugyanennek saját kezelése alá bocsátatik, oly nyilvános kijelentés mellett; hogy az ez iránt még 1832-ik évben rendelt zár továbbra is teljes épségben hagyatván, ugyanazon szatuniki részjószágot sem elidegenítenie sem adóságokkal terhelnie szabad nem leszzen.

Megsemmítés. (3-3)
1895. Fejérmegyei nagy és kis Lok határa közt vezető uton egy ismeretlen nő, megfagyva találtatván, személyleírása azon megjegyzéssel közöltetik, hogy a nála talált 2 frt 5 $\frac{1}{2}$ pengő krnyi öszvegehez jogot tartók, magokat a nevezett megye jegyzői hivatalánál jelenték. A nevezett nő közép termetű, gesztenyeszín haju, tempa orru, jobb arczán egy kis szemölcs van. Kora mintegy 50 év. Űltözete fejérsárgás nagy kendő, két kisebb kendővel, felöltője barna kelméből készült dolumány, mellénye veres apró virágu kelméből, felső szoknyája barna selyem, zöldes virággal; alsó szoknyája veres kelme fehér virággal, köténye világos kék gyolcs, lábéljéje viselt kordovány eszima.

Megsemmítés. (2-3)
1897. Fehérmegye Vál helységében f. é. februar 28-án egy ismeretlen ember meghalozván, személyes leírása ezzel közhírré tétetik. Termete közepes terű, ábrázata barna, sovány, kiaszott, haja gesztenyeszín, bajusza ritka. Kora mintegy 50 év. Ruházata: tórdén felül érő fekete szür, fehér szürnadrag, egy rozsz ködmön és fekete posztó sapka.

Megsemmítés. (3-3)
3069. Pozsonymegye részéről, Gajár helységből 30 év előtt eltávozott Kucsera József, testvére halála utáni osztályrészenek egy év és egy nap alatt leendő átvételére ezzel felhivatik; megjegyeztetvén, hogy ezen határidő elteltével az említett osztályrészt a legközelebbi örökösnek fog kiadni. Mi is ezzel közhírré tétetik.

Megsemmítés. (1-3)
2613. Pozsonyváros felírása szerint, Greiner Sámuel, néhai Greiner Mátyás molnármesternek néhai Mesert Borbála hitvestársal nemzett fia, sógora Cellner Andrásnál levő 9297 vft 29 krnyi örökségének felvétele végett országzerte köröztek.

Megsemmítés. (1-3)
2913. Temes megye részéről, Niederkorn József möriczföldi lakosnak egy a község menseséből elszaladt és eltévedt sötét pej színű, 4 éves, bélyegtelen háts lóva, ezzel országzerte köröztek.

Megsemmítés. (1-3)
2923. Temes megye részéről, Tóth Sándor gyarmathai uradalmi számtárnak f. é. martius 11-kén elvesztett két lóva ezzel köröztek. Az első ló herelt, öt éves, sárga szőrű, hátulso halczombján T. M. bélyegű és mind két hátulso lábára kесе; — a második is herelt, hét éves, almás szürke, jobbfelül a nyakán O bélyegű.

Megsemmítés. (1-3)
2918. Temes megye részéről, Akim Verden gertyenyesi lakostól, f. é. martius 9-kén elrozott két lónak leírása ezzel országzerte köröztek. Az 1-ső ló sötétszürke, 6 éves, bélyegtelen kanca; a 2-ik egy hasonló szőrű és kóru bélyegtelen csodór.

Megsemmítés. (1-3)
3205. Zabolcs megye törvényszéke részéről, az ezen megyében kebelezett Székely helységből való Kardos Ferencz országzerte s oly kijelentéssel köröztek, miszerint feltalálása esetén Zabolcs megyébe kísértessék. Kardos Ferencz személyes leírása következő: termete közép; arca tiszta barna; szeme kékés; orra felfelé hajlott vékony; bajusza nyirott; szemöldöke barna; haja nyirott, kóndor, barna; jobb lábán sebforradás látható. Elvezésekor viselt magas betört kúpeczes kalapot, búzavirágzsin posztóból kis labit apró ezín gombokkal, fekete rakott szőrű új galát, jó félselelti magas sarkú eszimat, jó házi vászonból inget és lábravalót.

Megsemmítés. (1-3)
4024. Temes megye nedvesi erdejében talált 3 darab bitang szarvasmarhának termetes leírása ezzel köröztek. Az első egy barnasárga szőrű, 7 éves riska tehén; a második hasonló szőrű 2 éves üsző; a 3-dik világos sárga szőrű rugott borjú. —

Megsemmítés. (1-3)
1212. Bereg megye részéről, Szlováczki György, nejét Beregszászban lakó Bihar Esztert hűtenül elhagyott szabó mesternel személyes leírása ezzel országzerte köröztek. — Termete vékony magas, járása hajlott, orra egyenes, szeme sárgás, haja gesztenyeszín, ábrázata kerekded. kora 27 év. Valása rom. cath.

Névváltoztatások. (1-1)
2732. Maizinger János soroksári sütt vezetőknévének Egér-re változtatása megengedtetvén, ezzel országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
2775. Szauer Lajos pénzügyministeriumbeli számvevői díjnok vezetőknévének Fanyar-ra változtatása megengedtetvén, ezzel országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
2779. Cohn Adolf pesti kereskedő vezetőknévének Kilányira változtatása megengedtetvén, ezzel kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
2909. Hüber Endre kinestári főfőzetőhivatali ellenőr vezetőknévének Endreire kért átváltoztatása megengedtetvén, országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
2910. Tachauer Hugó tengerész vezetőknévének Taór-ra változtatása megengedtetvén, ezzel országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3001. Miltenberger József, György és Mihály testvérek vezetőknévének Miltenyire változtatása megengedtetvén, ezzel kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3003. Schivalek Ferencz szegedi lakos vezetőknévének Hangosy-ra változtatása megengedtetvén, ezzel országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3016. Steinhardt Antal szegedi első főorvos vezetőknévének Erőskövy-re, Rosenman Imre szegedi lakos vezetőknévének Rózsafy-ra, Szilber Illés szinte szegedi lakos vezetőknévének Berczy-re, Freiler Eduard hasonlóg szegedi lakos vezetőknévének Szabady-ra, és Killer Ferdinand szinte szegedi lakos vezetőknévének Hüvösy-re változtatása megengedtetvén, mind ez ezzel országzerte kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3050. Hirsch József pestidohánykereskedő vezetőknévének Szarvasy-ra változtatása megengedtetvén, ezzel kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3052. Stettner György és József testvérek vezetőknévének Zádor-ra változtatása megengedtetvén, ezzel kihirdetetik.

Névváltoztatások. (1-1)
3097. Richvalsky Antal közlekedési ministeri számvevői tiszt vezetőknévének Orbay-ra változtatása megengedtetvén, országzerte kihirdetetik.

Hirdetmény. (3-3)
Melly szerint a marmarosi kir. kinestári igazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a rahói kir. kinestári uradalomhoz tartozó alább megírt királyi haszonvételek 1848-dik évi November 1-ső napjától kezdve egy évre 1848-dik évi június 16-28-dik napján, a rahói királyi kinestári erdő- és számadó hivatal iró teremében tartandó árverés útján ujonnan haszonbérbe fognak adni; ugy mint:

- 1-ször. Az akna-rahói vendégfogadó, a voesi, bogdáni, és Luhi koresmáltással.
 - 2-ször. A bocksó-rahói vendégfogadó, a bilini, ivánczi, krászná-plezszai és berlebsai koresmáltási joggal.
 - 3-ször. A rahói mészárszék.
 - 4-ször. A bocksó-rahói malom.
 - 5-ször. Az akna-rahói dttó
 - 6-ször. A vilchováti dttó
 - 7-ször. A fejérpataki dttó
- E' mellett különösen megjegyeztek, és közhírré tétetik, hogy ezen haszonbéri tárgyra, kivéven a mészárszéki jogot, zsidók nem árverezhetnek, és hogy ezen haszonvételekre kellően elkészített, és az árverés előtti nap esteveig, a kir. kinestári igazgatóság elnökségéhez beadott írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyre nézve különösen megkivántatik, hogy a biztosíték betételének kötelezése mellett a szükséges bánópénzzel, vagy annak valamely királyi pénztárnál letételéről szóló bizonyítvánnyal el legyenek látva, és hogy az írásbeli ajánlatot-adók magokat az árverési, és szerződési feltételek megtartására visszavonhatlanul, s ugy kötelezzék, mint-ha magokat az említett feltételeket írták volna alá; — kikötetvén, hogy minden egyes koresmákra csak különös írásbeli ajánlatok fognak elfogadhatni.

Árverési Hirdetmény. (3-3)
A' díogyőri főispánság részéről közhírré tétetik, hogy az 1816-dik évi tokaji uradalmi termésű 102 hordó 3 puttonos asszu, nem különben ugyan azon évi tolvaszai termésű 18 hordó 2puttonos mészás borok 1848-dik évi június 30-dikán Tereuzán a' tisztartói lakban tartandó árverés útján a leg-öbbit ígérőnek kész pénz lefizetése mellett eladati fognak.

Lajstroma.
Azon a' huszti k. kamarai és koronai uradalomhoz tartozó regálék, és haszonvételeknek, melyekről 1848. november 1-ső napjától kezdve egy évre haszonbérbe leendő adás végett, Huszton 1848 július 3-dik napján nyilvános árverés tartatni fog.

Koronai Huszt mezővárosban.

- 1. A' vendég elfogadás és ital mérés a' huszti nagy vendégfogadóban.
- 2. Az ugy nevezett Iza utcai koresma.
- 3. A' serház utcai kortsma.
- 4. Az italméresi jog Kötzegeben.
- 5. Az italméresi jog a' novoszeliczi utcában.
- 6. A' koser-ital mérési jog Huszton.
- 7. A' várhegy alatti nagy uradalmi pince.
- 8. A' huszti ser- és pálinka-főző ház a' székkel együtt.
- 9. A' csebrényi koresmáltási jog.

Tétsön:
10. A' nagy vendégfogadó a' vámnál levő koresmával együtt szabad italméresi joggal.

Viskén:
11. A' nagy vendégfogadó a' városban szabad italméresi joggal.
12. A' viski malom.
13. A' savanyúvízi fordó Várhegyen.

Kerekhegyen:
14. Az idevaló koresma a' szabad italméresi joggal.
15. Az uradalmi malom.

Talaborfalván:
16. A' talaborfalvi koresma szabad italméresi joggal.
17. Az oda való Malom.

Dulfalván:
18. A' dulfalvi koresma szabad italméresi joggal.
19. Az oda való malom.

Busztyaházán:
20. Mind a' két koresma a' faluban és Handalban.
21. Az odavaló mészárszék.

Szaldaboton:
22. A' koresma szabad mérési joggal.

Izán:
23. Az izai koresma szabad mérési joggal.

Barányán:
24. A' só aknánál levő mészárszék.

Verchovinán:
25. Az ökörmezei koresma.
26. A' szolymai koresma.

Hirdetmény. (2-3)

Tolgyfa, hajó-zsindely és bókonyok szállítása iránt.

A' bácsi kinestári Ferencz csatorna szükségére következő fanemek kivántatnak, és jelenen:

- A) A' Ferencz csatorna hosszabítási építkezéshez Bezdánál:
- 7 darab $\frac{1}{2}$ hüvelykes 6 öl 4 láb hosszú tolgyfa
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 6 " " " " " " " " " " " "
 - 6 " " " " " " " " " " " "
 - 24 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 49 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "
 - 14 " " " " " " " " " " " "
 - 12 " " " " " " " " " " " "

- B) A' fenálló csatornához:
- 60 darab $\frac{1}{2}$ hüvelykes 4 öltől 4 öl 5 láb hosszú tolgyfa.
 - 180 " " " " " " " " " " " "
 - 14 " " " " " " " " " " " "
 - 10 " " " " " " " " " " " "
 - 10 " " " " " " " " " " " "
 - 18 " " " " " " " " " " " "
 - 10000 " " " " " " " " " " " "
 - 50 " " " " " " " " " " " "
 - 100 darab hajó bókony lábánál $\frac{1}{2}$ " " " " " " " " " " " "

ez is amaz is 5 láb magas.

Ezen faneméknél megkivántatik, hogy előlrott kórhadt fából vágva, rothadt, belől száragott vagy göröcsös ne legyenek, hogy rothadt ágaktól, repedésektől, megvetemedéségtől, fagy repedésektől, vagy általjában akármilyen hibáktól, melyek ezen fát zsilip vagy hajó építésre alkalmatlanná tennék, mentve legyen.

A' tiszah. ti fának elsőbbség fog adati. Feltételeztetik, hogy a' szállitás A) betű alatti, mennyiségre való nézve legfelébb jövő 1849. évi april hó végeig, a' bezdáni zsilip építő helyre, Batinának átellenében; a' B) alatti mennyiségre való nézve pedig a' Ferencz csatornába vámmentesen, ha lehet legalább egy részben még az idén a' szállítónak tulajdon költségén és veszélyén, tökéletesen bevégzettessék.

Az írásbeli ajánlatok lepecsételve ezen felirattal: Tolgyfa szállítási ajánlat, a' zombori kinestári főispánsághoz, legfelébb folyó évi július hó 10-én benyújtandók. — Az ajánlatban nyilván kitéendő, hogy az ajánlat az ajánlközóra azonnal kötelező. — Szükséges, hogy a' vállalkozni kívánók az említett napon vagy személyesen, vagy törvényes felhatalmazottjaik által megjelenjenek, az ajánlatok felbontása előtt 10 percentes bántápnézt letegyenek, és magával a' vállalkozóval a' szerződés azonnal meg is köthetessék.